

**DOHODA O UZNÁNÍ DLUHU,
DOHODA O SPLÁTKÁCH DLUHU
A DOHODA O PROMINUTÍ ČÁSTI DLUHU**

dle ustanovení § 2053 a násl., § 1995 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,
ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*občanský zákoník*“)

Lesy České republiky, s.p.

se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové

IČO: 421 96 451

DIČ: CZ42196451

zapsaný v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl AXII,
vložka 540

zastoupený Ing. Josefem Vojáčkem, generálním ředitelem

bankovní spojení: Komerční banka, a.s., č. ú. 26300511/0100, VS 191052018146

(dále jako „*Lesy ČR*“) na straně jedné

a

1. Obec Bouzov

se sídlem Bouzov 2, 783 25 Bouzov

IČO: 00298719

DIČ: CZ00298719

zastoupená Ing. Zdeňkem Foltýnem, starostou

2. Obec Hvozd

se sídlem Hvozd 90, 798 55 Hvozd

IČO: 00288306

DIČ: CZ00288306

zastoupená Ing. Josefem Šmídem, starostou

3. Obec Ludmírov

se sídlem Ludmírov 56, 798 55 Ludmírov

IČO: 00288446

DIČ: CZ00288446

zastoupená Janem Kuchařem, starostou

4. Obec Luká

se sídlem Luká 80, 783 24 Slavětín

IČO: 00299171

DIČ: CZ00299171

zastoupená Františkem Lakomým, starostou

(dále jako „*Obec Bouzov, Obec Hvozd, Obec Ludmírov, Obec Luká*“ nebo společně jako „*obce*“) na straně druhé

(Lesy ČR a obce dále též společně jako „*účastníci dohody*“ a každý jednotlivě jako „*účastník dohody*“)

uzavírají níže uvedeného dne, měsíce a roku tuto Dohodu o uznání dluhu, dohodu o splátkách dluhu a dohodu o prominutí části dluhu (dále jen „*dohoda*“):

Čl. I.**Úvodní ustanovení**

- 1.1. Účastníci této dohody shodně prohlašují, že z titulu nároku Lesů ČR na zaplacení bezdůvodného obohacení, které obce získaly z prodeje dříví vytěženého na pozemku parc. č. 103/4 – lesní pozemek v k. ú. Kadeřín, obec Bouzov, zapsaný v katastru nemovitostí na LV č. 46 u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc, bylo v soudním řízení ve věci o zaplacení částky ve výši 2 273 384 Kč s příslušenstvím vedeném u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 19 C 105/2018 rozsudkem Okresního soudu v Olomouci č. j. 19 C 105/2018-146 ze dne 3. října 2019, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 2/2020-201 ze dne 30. června 2020 (dále jen *soudní rozhodnutí*“), pravomocně rozhodnuto, že obce jsou společně a nerozdílně povinny zaplatit Lesům ČR částku ve výši 2 273 384 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 29. 3. 2018 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Dále na základě tohoto soudního rozhodnutí jsou obce povinny společně a nerozdílně nahradit Lesům ČR na nákladech řízení soudu I. stupně částku ve výši 283 103,20 Kč a na nákladech odvolacího řízení částku ve výši 117 075 Kč, a to k rukám právního zástupce žalobce [REDACTED]. Rozsudek Okresního soudu v Olomouci č. j. 19 C 105/2018-146 ze dne 3. října 2019 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 2/2020-201 ze dne 30. června 2020 nabyly právní moci dne 17. 8. 2020 a vykonatelnosti dne 21. 8. 2020.
- 1.2. Obce společně prohlašují, že vzhledem k aktuální složité celospolečenské situaci – řešení koronavirové epidemie nákazy COVID-19, kdy musí obce řešit významné hospodářské dopady této situace do rozpočtu obcí, je složité v soudem určené lhůtě zaplatit Lesům ČR soudním rozhodnutím přiznanou částku ve výši **2 273 384 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 29. 3. 2018 do zaplacení** (dále také jen „*dluh*“), a proto obce společně požádaly

Lesy ČR o možnost uhradit soudem přiznaný nárok tak, že zaplatí Lesům ČR soudem přiznanou částku ve výši 2 273 384 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 29. 3. 2018 do 30. 6. 2020 (den vyhlášení rozsudku soudu II. stupně), tedy částku v celkové výši **2 686 036,20 Kč** ve dvou splátkách takto:

- a) první splátku ve výši 1 350 000 Kč, která bude započtena na jistinu nároku, zaplatí ve lhůtě do 31. 12. 2020,
- b) druhou splátku ve výši 1 336 036,20 Kč, která zahrnuje i 8,05% úrok z prodlení p. a. z částky 2 273 384 Kč od 29. 3. 2018 do 30. 6. 2020, zaplatí do 31. 12. 2021,

s tím, že obce dále společně požádaly Lesy ČR o prominutí zaplacení části dluhu, a to 8,05% úroku z prodlení p. a. z částky 2 273 384 Kč za dobu od 1. 7. 2020 do zaplacení, v případě řádného a včasného zaplacení obou navržených splátek.

1.3. Pokud jde o soudem přiznané náklady řízení, konstatují účastníci této dohody, že obce dne 9. 10. 2020 společně a nerozdílně zaplatily dle soudního rozhodnutí k rukám právního zástupce žalobce – [REDACTED] přiznané náklady řízení soudu I. stupně a náklady odvolacího řízení v celkové výši **400 178,20 Kč**.

1.4. Účastníci této dohody vedeni úmyslem vyřešit zaplacení výše uvedeného dluhu obcí, a to s ohledem na složitou celospolečenskou situaci – koronavirovou epidemii nákazy COVID-19, jejíž řešení významně zasahuje v době uzavření této dohody do rozpočtu obcí, se dohodli na níže uvedeném uznání dluhu, na splátkách dluhu za níže uvedených podmínek a na prominutí části dluhu spočívající v části úroků z prodlení.

Čl. II.

Uznání dluhu

2.1. Obec Bouzov, Obec Hvozd, Obec Ludmírov a Obec Luká společně tímto prohlašují, že mají společně a nerozdílně vůči Lesům ČR ke dni uzavření této dohody **dluh ve výši 2 273 384 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 29. 3. 2018 do zaplacení**, a to z titulu nároku Lesů ČR na zaplacení bezdůvodného obohacení, které obce získaly z prodeje dříví vytěženého na pozemku parc. č. 103/4 – lesní pozemek v k. ú. Kadeřín, obec Bouzov, na základě pravomocného a vykonatelného soudního rozhodnutí v řízení ve věci o zaplacení částky ve výši 2 273 384 Kč s příslušenstvím vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 19 C 105/2018. V této věci bylo Okresním soudem v Olomouci rozsudkem č. j. 19 C 105/2018-146 ze dne 3. října 2019, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 2/2020-201 ze dne 30. června 2020, pravomocně rozhodnuto, že obce jsou společně a nerozdílně povinny zaplatit Lesům ČR částku ve výši 2 273 384 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 29. 3. 2018 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

2.2. Obec Bouzov, Obec Hvozd, Obec Ludmírov a Obec Luká společně a nerozdílně tímto uznávají dluh vůči Lesům ČR specifikovaný v čl. II. odst. 2.1. této dohody co do důvodu a výše.

Čl. III.

Dohoda o splátkách

3.1. Obce Bouzov, Obec Hvozd, Obec Ludmírov a Obec Luká se zavazují společně a nerozdílně uhradit část dluhu specifikovaného v čl. II. odst. 2.1. této dohody, tj. dluh ponížený o část dluhu prominutou v čl. IV. této dohody, tedy částku v celkové výši **2 686 036,20 Kč** (dále také „*modifikovaný dluh*“) ve dvou splátkách, a to následovně:

- a) do 31. 12. 2020 zaplatí splátku ve výši 1 350 000 Kč, která bude započtena na jistinu nároku,
- b) do 31. 12. 2021 zaplatí splátku ve výši 1 336 036,20 Kč, která zahrnuje i 8,05% úrok z prodlení p. a. z částky 2 273 384 Kč od 29. 3. 2018 do 30. 6. 2020.

3.2. Obce jsou oprávněny svůj dluh ponížený o část dluhu, kterou Lesy ČR obcím promíjí v čl. IV. odst. 4.1. této dohody, tedy modifikovaný dluh ve výši 2 686 036,20 Kč splnit společně a nerozdílně předčasně mimořádnou splátkou.

3.3. Lesy ČR a obce sjednávají splátkový kalendář pod ztrátou výhody splátek v případě prodlení obcí se zaplacením první splátky a jejím připsání na účet Lesů ČR o více než 1 měsíc; v takovém případě se stává dluh obcí modifikovaný v čl. III. odst. 3.1. této dohody, tedy částka ve výši 2 686 036,20 Kč, ihned splatný.

3.4. Splátky budou poukazovány na účet Lesů ČR vedený u Komerční banky, a.s. č. 26300511/0100, VS 191052018146.

3.5. Účastníci se dohodli, že pokud obce v případě prodlení se zaplacením první splátky ztratí výhodu splátek a neuhradí Lesům ČR ihned celý modifikovaný dluh, tedy částku ve výši 2 686 036,20 Kč, a tato částka nebude připsána celá na bankovní účet Lesů ČR nebo v případě, že budou obce v prodlení se zaplacením druhé splátky dle čl. III. odst. 3.1. bodu b) této dohody a celá dlužná částka uvedená v čl. III. odst. 3.1. této dohody ve výši 2 686 036,20 Kč nebude ve lhůtě uhrazena na bankovní účet Lesů ČR, tato dohoda se ruší (rozsazovací podmínka dle § 548 občanského zákoníku) a Lesy ČR jsou oprávněny požadovat zaplacení dluhu v celé výši, včetně příslušenství tak, jak bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Olomouci č. j. 19 C 105/2018-146 ze dne 3. října 2019, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 2/2020-201 ze dne 30. června 2020, jako by této dohody nebylo.

Čl. IV.

Dohoda o prominutí části dluhu

- 4.1. Obce a Lesy ČR se v čl. III. této dohody dohodly, že vzhledem k finančním dopadům řešení koronavirové nákazy epidemie COVID-19 na obce, zaplatí obce společně a nerozdílně Lesům ČR modifikovaný dluh ve výši uvedené v čl. III. odst. 3.1. této dohody Lesy ČR touto dohodou **promíjí** obcím, jako spoludlužníkům, **část dluhu představující 8,05% úrok z prodlení p. a. z částky 2 273 384 Kč od 1. 7. 2020 do zaplacení**, který mají obce společně a nerozdílně povinnost zaplatit Lesům ČR na základě rozsudku Okresního soudu v Olomouci č. j. 19 C 105/2018-146 ze dne 3. října 2019, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 2/2020-201 ze dne 30. června 2020, a to s odkládací podmínkou uvedenou v čl. IV. odst. 4.2. této dohody. Obce, jako spoludlužníci s prominutím této části dluhu, a to každá jednotlivě, vyslovují souhlas.
- 4.2. Podmínkou prominutí části dluhu dle čl. IV. odst. 4.1. této dohody je zaplacení a připsání neprominuté části dluhu, tedy modifikovaného dluhu specifikovaného v čl. III. odst. 3.1. této dohody, tedy částky v celkové výši 2 686 036,20 Kč na účet Lesů ČR vedený u Komerční banky, a.s. č. účtu 26300511/0100, VS 191052018146.
- Tato podmínka se sjednává jako odkládací, tzn. že prominutí části dluhu – úroků z prodlení dle čl. IV. odst. 4.1. této dohody – nabude účinnosti pouze v případě, že obce společně a nerozdílně uhradí Lesům ČR na účet částku neprominutého dluhu dle čl. III. odst. 3.1. této dohody v dohodnutých lhůtách. V případě, že tato podmínka splněna nebude, tzn., že částka 2 686 036,20 Kč nebude uhrazena a připsána na účet Lesů ČR, prominutí části dluhu – **představující 8,05% úrok z prodlení p. a. z částky 2 273 384 Kč od 1. 7. 2020 do zaplacení** dle čl. IV. odst. 4.1. této dohody - nenabude účinnosti a Lesy ČR jsou oprávněny požadovat po obcích, aby společně a nerozdílně zaplatily dluh, který byl přiznán Lesům ČR rozsudkem Okresního soudu v Olomouci č. j. 19 C 105/2018-146 ze dne 3. října 2019, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 2/2020-201 ze dne 30. června 2020, v plné výši, tj. částku ve výši **2 273 384 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 29. 3. 2018 do zaplacení**.

Čl. V.

Criminal Compliance doložka

- 5.1. Účastníci této dohody níže svým podpisem stvrzují, že v průběhu vyjednávání o této Smlouvě vždy jednali a postupovali čestně a transparentně, a současně se zavazují, že takto budou jednat i při plnění této dohody a veškerých činnostech s ní souvisejících.
- 5.2. Účastníci této dohody se dále zavazují vždy jednat tak a přijmout taková opatření, aby nedošlo ke vzniku důvodného podezření na spáchání trestného činu či k samotnému jeho spáchání (včetně formy úcastenství), v důsledku tedy jednat tak, aby kterémukoli účastníkovi dohody nemohla být přičtena odpovědnost podle zákona č. 418/2011 Sb.,

o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, nebo nevznikla trestní odpovědnost fyzických osob (včetně zaměstnanců) podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, případně aby nebylo zahájeno trestní stíhání proti jakémukoli účastníkovi dohody včetně jejich zaměstnanců podle platných a účinných právních předpisů.

5.3. Lesy ČR za tímto účelem vytvořily tzv. Criminal Compliance Program Lesů České republiky, s.p. (viz www.lesycr.cz/ccp), a v jeho rámci přijaly závazek vymezovat se proti jakémukoli protiprávnímu a neetickému jednání a nastavily postupy k prevenci a odhalování takového jednání.

VI.

Schvalovací doložka obcí

- 6.1. Schvalovací doložka osvědčující platnost právního jednání Obce Bouzov podle ustanovení § 41 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Obec Bouzov potvrzuje, že uzavření dohody o uznání dluhu, splátkách dluhu a o prominutí části dluhu, který je předmětem této dohody, za podmínek uvedených v této dohodě, bylo schváleno usnesením rady obce dne 21. 10. 2020, nadpoloviční většinou hlasů všech členů rady obce, a uzavření této dohody je v souladu s ustanovením § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 6.2. Schvalovací doložka osvědčující platnost právního jednání Obce Hvozd podle ustanovení § 41 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Obec Hvozd potvrzuje, že uzavření dohody o uznání dluhu, splátkách dluhu a o prominutí části dluhu, který je předmětem této dohody, za podmínek uvedených v této dohodě, bylo schváleno usnesením rady obce dne 9. 11. 2020, nadpoloviční většinou hlasů všech členů rady obce, a uzavření této dohody je v souladu s ustanovením § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 6.3. Schvalovací doložka osvědčující platnost právního jednání Obce Ludmírov podle ustanovení § 41 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Obec Ludmírov potvrzuje, že uzavření dohody o uznání dluhu, splátkách dluhu a o prominutí části dluhu, který je předmětem této dohody, za podmínek uvedených v této dohodě, bylo schváleno zastupitelstvem obce dne 17. 12. 2020, nadpoloviční většinou hlasů všech členů zastupitelstva obce, a uzavření této dohody je plně v souladu s ustanovením § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 6.4. Schvalovací doložka osvědčující platnost právního jednání Obce Luká podle ustanovení § 41 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Obec Luká potvrzuje, že uzavření dohody o uznání dluhu, splátkách dluhu a o prominutí části

dluhu, který je předmětem této dohody, za podmínek uvedených v této dohodě, bylo schváleno zastupitelstvem obce dne 11. 11. 2020, usnesení číslo 9., nadpoloviční většinou hlasů všech členů zastupitelstva obce, a uzavření této dohody je plně v souladu s ustanovením § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Čl. VII.

Závěrečná ustanovení

- 7.1. Pokud není v této dohodě ujednáno jinak, řídí se vztahy mezi jejími účastníky právním řádem České republiky, zejména občanským zákoníkem a právními předpisy souvisejícími.
- 7.2. Tuto dohodu lze měnit či doplňovat pouze formou písemných dodatků podepsaných všemi účastníky dohody.
- 7.3. Tato dohoda nabývá platnosti dnem jejího podpisu oběma účastníky. Pokud tato dohoda podléhá povinnosti uveřejnění dle zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů, nabývá účinnosti dnem jejího uveřejnění v souladu se zmíněným zákonem; účastníci dohody pro tyto případy vyjadřují svůj souhlas s uveřejněním celého znění dohody včetně metadat, a to v rozsahu a způsobem stanoveným zákonem. V ostatních případech tato dohoda nabývá účinnosti dnem jejího podpisu oběma účastníky.
- 7.4. Tato dohoda je vyhotovena v počtu 5 stejnopisů, z nichž po jednom vyhotovení obdrží každý z účastníků dohody.
- 7.5. Účastníci této dohody prohlašují, že si tuto dohodu před jejím podpisem přečetli, jejímu obsahu rozumí a bez výhrad s ním souhlasí. Dohoda je vyjádřením jejich pravé, skutečné, svobodné a vážné vůle, na důkaz čehož níže připojují, prosti omylu, své vlastnoruční podpisy.

Nedílnou součástí této smlouvy jsou tyto přílohy:

Příloha č. 1 – Rozsudek Okresního soudu v Olomouci č. j. 19 C 105/2018-146 ze dne 3. října 2019

Příloha č. 2 – Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 2/2020-201 ze dne 30. června 2020

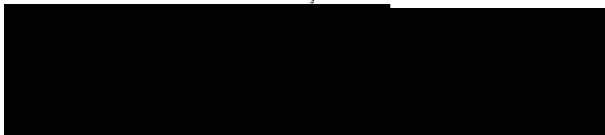
Za Lesy ČR:

V Hradci Králové, dne 21. 12. 2020

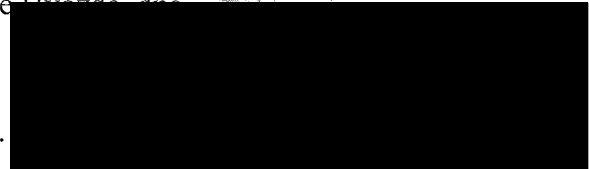

Ing. Josef Vojáček
generální ředitel
Lesy České republiky, s.p.

Za obce:

V Bouzově, dne 28. 12. 2020

Ing. Zdeněk Poltyn
starosta
Obec Bouzov

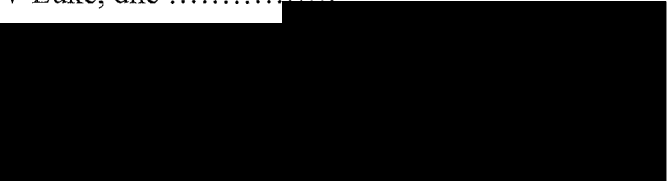
V Hvozdi, dne 28. 12. 2020

Ing. Josef Smid
starosta
Obec Hvozď

V Ludmírově, dne 28. 12. 2020

Jan Kuchař
starosta
Obec Ludmírově

V Luké, dne 28. 12. 2020

starosta
Obec Luká

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Olomouci rozhodl samosoudkyní [redacted] ve věci

žalobkyně: **Lesy České republiky, s.p.**, IČO 42196451
sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Nový Hradec Králové
zastoupená advokátem [redacted]
sídlem Revoluční 1003/3, 110 00 Praha 1 - Staré Město

proti
žalovaným: 1. **Obec Bouzov**, IČO 00298719
sídlem Bouzov 2, 783 25 Bouzov
2. **Obec Hvozd**, IČO 00288306
sídlem Hvozd, 798 55 Hvozd
3. **Obec Ludmírov**, IČO 00288446
sídlem Ludmírov, 798 55 Ludmírov
4. **Obec Luká**, IČO 00299171
sídlem Luká 80, 783 24 Slavětín
všechny zastoupeny advokátem [redacted]
sídlem Riegrova 397/11, 779 00 Olomouc

o zaplacení částky 2 273 384 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku ve výši 2 273 384 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 29. 3. 2018 do zaplacení a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaní jsou povinni nahradit žalobci společně a nerozdílně na nákladech řízení částku ve výši 283 103,20 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

Odůvodnění:

1. Žalobce podal proti žalovaným žalobu na zaplacení částky 2 273 384 Kč s příslušenstvím se zdůvodněním, že je právnickou osobou, které je zákonem svěřeno nakládání s lesními pozemky ve vlastnictví státu. Takto žalobce vykonává právo hospodaření k pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín, který je zapsán LV 46 u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc. Vlastnické právo České republiky k pozemku s právem hospodaření žalobce bylo potvrzeno pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 101/2003 - 742, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 24.11.2011, č.j. 69Co 247/2011- 836 a ve znění opravného usnesení č.j. 22C 101/2003-931 ze dne 23.4.2014. O pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín bylo nejdříve rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 11. 2010 č.j. 22C 101/2003-742, ve znění rozsudku Krajského soudu Ostrava, pobočka Olomouc ze dne 24.11.2011 tak, že výrokem II. tohoto rozsudku bylo určeno, že v rozsudku uvedené obce jsou spoluvlastníky pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín, současně však byla výrokem III. tohoto rozsudku žaloba, aby soud určil, že příslušné obce jsou spoluvlastníky pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín, zamítnuta. Na základě rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010, ve znění rozsudku Krajského soudu Ostrava, pobočka Olomouc ze dne 24.11.2011 byl předmětný pozemek dne 8. 3. 2012 předán obcím Bouzov, Hvozď, Ludmírov, Luká, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín a Městu Litovel. Uvedené obce uzavřely dne 24. 7. 2013 dohodu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem, na jejímž základě dále nakládaly s předmětným pozemkem a užívaly tento pozemek, pouze obce Bouzov, Hvozď, Ludmírov a Luká. Dne 23.4.2017 vydal Okresní soud v Olomouci opravné usnesení č.j. 22C 101/2003- 931, kterým byla duplicita založená rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 odstraněna. Žalovaní dne 25.5.2017 podali k Okresnímu soudu v Olomouci žalobu již se opětovně domáhali určení jejich spoluvlastnického práva k pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín. Žaloba je vedena pod sp. zn. 28C 128/2017. Usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2017, č. j. 28C 128/2017- 48 bylo řízení o této žalobě zastaveno. Krajský soud v Ostravě, pobočka Olomouc uvedené usnesení rozhodnutím ze dne 30.10.2017, č.j. 69Co 564/2017-65 potvrdil. Dne 22. 1. 2018 bylo žalovanými proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 30. 10. 2017, podáno dovolání k Nejvyššímu soudu, o němž ke dni podání žaloby dosud nebylo rozhodnuto. Na základě usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 6.9.2017, č.j. 28C 128/2017-48 potvrzeného rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 30.10.2017 byl pozemek p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín dne 25. 1. 2018 předán žalovanými žalobci. Žalovaní na předmětném lesním pozemku dlouhodobě hospodařili, zejména prováděli těžbu dříví, tedy čerpali z tohoto pozemku užítky, přičemž nejpozději ode dne nabytí právní moci opravného usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 23.4.2014, č.j. 22C 101/2003-931, si museli být vědomí skutečnosti, že jim pro toto počínání nesvědčí právní důvod. Znaleckým posudkem znalce [redacted] ze dne 11.3.2018 byla vyčíslena hodnota, kterou žalovaní získali v důsledku užívání pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín bez právního důvodu, částkou 2 273 384 Kč, a to za období od 1. 4. 2015 do 31. 12. 2017, kdy uvedené období koresponduje s dobou vydání předmětného pozemku žalobci a je omezeno promlčecí dobou. Znalecký posudek zohledňuje rovněž náklady, které žalovaní na předmětný pozemek vynaložili. Touto žalobou žalobce požaduje po žalovaných zaplacení částky 2 273 384 Kč s příslušenstvím, z titulu vydání užitek získaných žalovanými užíváním lesního pozemku p. č.103/4 k.ú. Kadeřín, jež je ve vlastnictví České republiky a k němuž vykonává právo hospodaření žalobce, bez právního důvodu. Žalovaní byli vyzváni k úhradě této částky, výzvou ze dne 19. 3. 2018, doručenou do datových schránek žalovaných dne 19.3.2018, resp. 20.3.2018 ničeho neuhradili.

2. Žalovaní se k žalobě vyjádřili tak, že navrhli její zamítnutí. Uvedli, že pokud žalobce uvádí, v žalobě, že vykonává právo hospodaření s pozemkem p.č.103/4 v k.ú. Kadeřín, pak zcela opomíjí skutečnost, že takto tomu bylo pouze do dne 28. 6. 2002, jakožto dne nabytí účinnosti zákona č. 277/2002, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb. o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. Žalovaní tvrdí, že na základě tohoto zákona přešel předmětný pozemek uvedeným dnem 28.6.202 do podílového spoluvlastnictví obcí Bouzov, Hvozď, Ludmírov, Luká, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín a Hačky a Města Litovel s tím, že na základě dohody o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem, uzavřené 24.7.2013 mezi těmito tehdejšími žalobci se jedinými podílovými spoluvlastníky předmětného pozemku následně staly, pouze žalovaní tj. obec Bouzov, Hvozď, Ludmírov a Luká. V době vydání rozhodnutí 22C 101/2003 bylo obsahem spisu jednoznačně prokázáno, že žalobce tehdy v postavení žalovaného vykonával právo hospodařit s majetkem státu, též ve vztahu k předmětnému pozemku a tak tedy tento žalobce byl jakožto žalovaný ve věci uvedené 22C 101/2003 aktivně legitimován k účasti na daném soudním řízení ve věci. O tomto předmětný pozemek přešel, pak na základě skutečností vymezených v odůvodnění rozhodnutí 22C 101/2003 do podílového spoluvlastnictví žalovaných. Žalovaní tvrdí, že je významná ta skutečnost, že tímto uvedeným rozhodnutím se spoluvlastnické právo žalovaných toliko osvědčovalo a nikoliv zakládalo, neboť takovéto právo vzniklo přímo ze zákona podle ust. § 2b zákona č. 172/1991 Sb., takže bylo nabyto přímo ze zákona a nikoliv teprve dnem nabytí právní moci prvoinstančního rozhodnutí. Výrokem II. předmětného rozsudku bylo žalovaným přiznáno spoluvlastnické právo k předmětnému pozemku. Pokud pak ve výroku III. byla k tomuto pozemku žaloba zamítnuta, tak žalovaní tvrdí, že opravné usnesení je nutno vyhodnotit jako právně irelevantní procesní rozhodnutí, v jehož důsledku z důvodu shora uvedených nikdy nedošlo a nemohlo dojít ke změně výroku II. Pozemek je tak nadále ve spoluvlastnictví žalovaných. Žalovaní tvrdí, že opravným usnesením, může být původní rozsudek toliko opravován, ale nemůže být žádným způsobem měněn. Pouze a jedině v zájmu prevence právních rizik a případných škod žalovaní na základě žádosti žalobce, učiněné dne 1. 12. 2017 předali žalobci fyzicky shora označený pozemek dne 25. 1. 2018, a to pod tlakem daného právního stavu, spočívajícího ve zjevné právní nejistotě všech účastníků daného řízení v otázce vlastnických práv k předmětnému pozemku, přičemž však nadále žalovaní jsou důvodně v dobré víře, že jim předmětný pozemek vzhledem ke všem shora uvedeným právním a faktickým skutečnostem řádně náleží do jejich podílového spoluvlastnictví a že jsou oprávněni s ním jako jeho podílový spoluvlastníci nakládat a hospodařit na něm, jak je tato jejich dobrá víra podložena označeným nalézacím prvoinstančním rozsudkem a nemůže být zpochybněna právně ani fakticky nepodloženým opravným usnesením. K výši žádaného bezdůvodného obohacení se žalovaní nevyjadřují, protože nárok žalobce neuznávají komplexně, co do důvodu a co do výše.

Soud zjistil tento skutkový stav:

3. Z výpisu z LV č. 46, vedeného Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, katastrální pracoviště Olomouc, že vlastnické právo k pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín je zapsáno pro Českou republiku s právem hospodařit s majetkem státu pro Lesy České republiky, státní podnik.

4. Z protokolu o fyzickém předání a převzetí pozemků dle zákona č.172/1991 Sb., sepsaného dne 8.3.2012 mezi předávajícím Lesy ČR a přebírající obec Bouzov, Hvozď, Ludmírov, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín, Hačky a Město Litovel, že předávající a přejímající potvrzují, že do podílového spoluvlastní uvedených obcí přešly podle zákona č.172/1991 Sb. o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, v návaznosti na rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j.22C 101/2003-742 ve spojení s pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 24.11.2011 č.j. 69Co 247/2011- 836 nemovitosti, které jsou dále popsány v předávacím protokole mezi jiným i pozemek p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín. Veškeré pozemky specifikované v předávacím protokole předávající předal přebírajícím a přebírající přebrali, včetně jejich součástí a

Shodu s prvopisem potvr

příslušenství dnem podpisu tohoto protokolu. Současně předávajícím předal přebírajícím platné nájemní smlouvy, u kterých přebírající obce vstupují do právního postavení pronajímatele, vlastníka honitby.

5. Z protokolu o fyzickém předání a převzetí lesního pozemku, sepsaného dne 25.1.2018 mezi předávajícími, a to obec Bouzov, Hvozd, Ludmírov a Luká a přebírajícím Lesy ČR, že předávající a přebírající shodně potvrzují, že na základě pravomocného rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 101/2003-742 ve spojení s pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 26.11.2011 č.j. 69Co 247/2011- 836 přebírající jako organizace vykonávající právo hospodařit s příslušeným majetkem státu, předal dne 8.3.2012 předávajícím pozemek p.č. 103/4 lesní pozemek v k.ú. Kadeřín. Podle dohody o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem, uzavřené dne 24. 7. 2013 mezi obcemi Bouzov, Hvozd, Ludmírov, Luká, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín, Hačky a Městem Litovel náležel od té doby v důsledku shora uvedených skutečností předmětný pozemek do podílového spoluvlastnictví obcí Bouzov, Hvozd, Ludmírov a Luká. Na základě pravomocného usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 23.4.2014 č.j. 22C 101/2003-931 a pravomocného usnesení Okresního soud v Olomouci ze dne 6.9.2017 č.j. 28C 128/2017-48 ve spojení s pravomocným usnesením Krajského soudu Ostrava, pobočka Olomouc ze dne 30.10.2017 č.j. 69Co 564/2017-65 předávající tj. obce Bouzov, Hvozd, Ludmírov a Luká předává a podpisem protokolu již předal přebírajícímu tj. žalobci shora označený předmětný pozemek 103/4, který přebírající přebírá a již převzal ve stavu, ve kterém se tento předmětný pozemek nachází v den sepsání protokolu.

6. Ze znaleckého posudku číslo: 16/18 vypracovaného znalcem [REDAKCE], znalcem z oboru ekonomika lesní hospodářství a ochrana přírody, že na základě postoupených podkladů stanoví ve vztahu k pozemku 103/4 v k.ú. Kadeřín náklady v pěstební činnosti částkou 193 733,80 Kč, náklady v těžební činnosti 1 388 589 Kč, výnosy z prodaného dřeva 4 388 970 Kč, takže zisk tj. rozdíl mezi výnosem a náklady 2 806 647,20 Kč za roky 2015, 2016 a 2017.

7. Z výzvy o vydání bezdůvodného obohacení ze dne 19.3.2017, že žalobce vyzývá žalované k vydání bezdůvodného obohacení ve výši 2 273 384 Kč z titulu hospodaření na předmětném pozemku 103/4 v k.ú. Kadeřín bez právního důvodu, a to ve lhůtě do 28. 3. 2018.

8. Z výpisů z listů vlastnictví č. 46 prokazující stav evidovaných k datu 2.8.2010, že Česká republika je zapsána jako vlastník mimo jiné pozemku p.č. 103/4 lesní pozemek k.ú. Kadeřín.

9. Z žádosti lesního správce o zpětné vydání lesního pozemku, adresované Obecnímu úřadu Bouzov dne 1.12.2017, že výrok III. rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.1.2010 ve vztahu k pozemku 103/4 byl opraven opravným usnesením ze dne 23.4.2014 tak, že ve vztahu k pozemku 103/4 v k.ú. Kadeřín se žaloba na určení spoluvlastnictví zamítá a řízení o určení spoluvlastnického práva k předmětnému pozemku bylo zastaveno usnesením Okresního soudu v Olomouci 28C128/2017, potvrzeno usnesením Krajského soudu Ostrava ze dne 30.10.2017. Z toho důvodu lesní správce žádá o protokolární předání pozemku 103/4 současně s veškerou evidencí.

10. Z částečného výpisu z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný k datu 31.12.2012, že Česká republika je vedena jako vlastník pozemku 103/4 v k.ú. Kadeřín, list vlastnictví 46. Stejná skutečnost je uvedena ve výpisu prokazující stav evidovaný k datu 31. 12. 2013, k 31. 12. 2017 a 18. 7. 2018.

11. Z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 101/2003-742 v odstavci II. bylo určeno, že žalobci, což byly obce Bouzov, Hvozd, Ludmírov, Luká, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín, Hačky a Město Litovel bylo určeno, kterých pozemků jsou žalobci podílovými spoluvlastníky mezi jiným i pozemků p.č. 103/4, zapsáno na LV 46, Katastrální území Kadeřín. Současně v odstavci III. ,pak byla žaloba žalobců na určení toho, že jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

podílovými spoluvlastníky řady pozemků mezi jiným i pozemků p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín na LV 2, zamítnuta. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 4. 2011. Výrok odstavce II. byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.11.2011 č.j. 69Co 247/2011-836.

12. Z podnětu Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 19.11.2013, že tento vyzývá okresní soud k doložení chybějících podkladů, když v rozsudku ze dne 16.11.2010 právní moc ke dni 24.1.2012 v bodu 2) je mimo jiné uveden pozemek p.č. 103/4 v katastrálním území Kadeřín, kterým bylo zamítnuto vlastnické právo k pozemku a v bodu 3) je uveden rovněž pozemek p.č. 103/4, a to ve vyhovujícím rozsudku, že jsou obce podílovými spoluvlastníky předmětného pozemku.

13. Z usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 23.4.2014 č.j. 22C 101/2003- 931, že tímto opravným usnesením byl opraven rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 101/2003- 742 ve výroku II., kde byl vypuštěn pozemek p.č. 103/4. Soud odůvodnil, že správně je rozhodnuto ve výroku III., že žaloba na určení spoluvlastnictví k předmětnému pozemku 103/4 se zamítá. Rozhodnutí nabylo právní moci 14.5.2014.

14. Z usnesení Ústavního soudu č.j. I.Ús. 424/12 ze dne 13.3.2014, že ústavní stížnost stěžovatele Lesy ČR, kterým byl napaden rozsudek Nejvyššího soudu ČR, č.j. 28 Cdo 1539/2012 ze dne 8.8.2012, rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 24.11.2011 č.j. 69Co 247/2011- 836 a rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 01/2003- 742 byla odmítnuta.

15. Z usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 14.9.2015 č.j. 22C 101/2003- 969, že návrh obce Hvozd, Ludmírov, Luká, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín, Hačky a Města Litovel na vydání opravného usnesení a to opravného usnesení vydaného Okresním soudem v Olomouci dne 23.4.2014 č.j. 22C 101/2003- 931 byl zamítnut, když v daném případě by se nejednalo o opravu chybu v psaní, případně o opravu jiných zřejmých nesprávností, protože soud rozhodl dle dokladů, které byly jako podklady pro vydané rozhodnutí ve vztahu k pozemku p.č. 103/4 katastrální území Kadeřín. Rozhodnutí nabylo právní moci 30. 11. 2015.

16. Z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.10.2015 č. j. 69Co 363/2015- 983, že usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 14.9.2015 č.j. 22C 101/2003- 969 bylo potvrzeno. Rozhodnutí nabylo právní moci 30. 11. 2015. Krajský soud uzavřel, že pokud je Okresnímu soudu vytýkáno, že vycházel z nesprávného skutkového zjištění, tak nelze nápravu sjednat opravou dle § 164, nýbrž jediným způsobem obrany byla možnost podat proti opravnému usnesení odvolání.

17. Z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 13.12.2016 č. j. 26Cdo 1918/2016- 1025, že dovolání v podstavení žalobců obce Hvozd, Luká, Bouzov a Ludmírov, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín, Hačky a Město Litovel proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. října 2015 č.j. 69Co 363/2015- 983 bylo odmítnuto. Právní moc 12. ledna 2017.

18. Z usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 6.září 2017 č.j. 28C 128/2017- 48, že řízení o určení vlastnického práva k nemovitostem ve věci žalobců obce Bouzov, Hvozd, Ludmírov a Luká proti Lesům ČR bylo zastaveno podle § 104 odst. 1 o.s.ř. „neboť o věci bylo již pravomocně rozhodnuto Okresním soudem v Olomouci dne 16.11.2010 pod č.j. 22C 101/2003- 742, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 24.11.2014 č.j. 69Co 247/2011-836 a ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 23.4.2014 č.j. 22C 101/2003-931 a věc nemůže být v rozsahu citovaného rozhodnutí projednávána dle § 159a odst. 4 o.s.ř znovu. Rozhodnutí nabylo právní moci 22. 11. 2017, když bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu Ostrava, pobočka Olomouc ze dne 30.10.2017 69Co 564/2007-65. Dovolání žalobců bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 23.5.2018 č.j. 26Cdo 764/2018- 106 odmítnuto.

Závěr o skutkovém stavu:

19. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 101/2003-742 v odstavci II. bylo určeno, že žalobci, a to obce Bouzov, Hvozď, Ludmírov, Luká, Bílá Lhota, Mladeč, Měrotín, Hačky a Město Litovel jsou podílovými spoluvlastníky tam uvedených pozemků, jakož i pozemků 103/4 v k.ú. Kadeřín, zapsán na LV 46. Současně v odstavci III., pak byla žaloba na určení vlastnického práva k pozemku tam uvedených, jakož i k pozemku p.č. 103/4 zamítnuta. Rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem Krajského soudu Ostrava, pobočka Olomouc ze dne 24.11.2011 č.j. 69Co 247/2011- 836. Opravným usnesením ze dne 23.4.2014 č.j. 22C 101/2003- 931 byl opraven výrok rozsudku ze dne 16.11.2010 tak, že pozemek p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín byl ve vyhovující části vypuštěn. Právní moc usnesení 14. 5. 2014. Návrh žalobců na opravu opravného usnesení byl usnesením ze dne 23.4.2014 č.j. 22C 101/2003-931 zamítnut, potvrzeno usnesením Krajského soudu Ostrava ze dne 14.9.2015 č.j. 22C 101/03-969, právní moc 30.11.2015. Dovolání bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 13.12.2016 č.j. 26Cdo 1918/16-1025 odmítnuto, ústavní stížnost byla rovněž odmítnuta. Pozemky uvedené ve výroku III. rozsudku ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 101/2003-742 byly žalobcům předány žalovaným, jak vyplývá z protokolu o fyzickém předání ze dne 8.3.2012. Jednalo se pozemky, k nimž bylo v žalobě výrokem II. vyhověno, tehdy se jednalo i o pozemek 103/4 v k.ú. Kadeřín. Poté co opravným usnesením byl výrok II. rozsudku opraven tak, že p. č. 103/4 se vypouští, nebo-li v odstavci III. byla žaloba pravomocně na vydání pozemku p. č. 103/4 zamítnuta, vydali žalobci žalovanému p. č. 104/3 v k.ú. Kadeřín protokolem o fyzickém předání a převzetí pozemku, tento pozemek žalovanému dne 25. 1. 2018. Znaleckým posudkem znalce [REDAKCE] bylo zjištěno, že na tomto pozemku náklady v těžební činnosti představovali částku 1 388 589 Kč, náklady v pěstební činnosti 193 733,80 Kč, výnosy z prodaného dřeva 4 388 970 Kč, takže zisk to je rozdíl mezi výnosem a náklady 2 806 647,20 Kč za roky 2015, 2016 a 2017.

20. Dle § 2991 občanského zákoníku, kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí obohatenému vydat, oč se obohatil. Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl užitím cizí hodnoty nebo tím, že něho bylo plněno, co měl po právní plnit sám.

Právní hodnocení věci:

21. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2010 č.j. 22C 101/2003-742 v odstavci 2 bylo určeno vlastnické právo žalovaných, tehdy v postavení žalobců, a to obec Bouzov, Hvozď, Ludmírov, Luká, Bílá Lhota, Měrotín, Mladeč, Hačky a Město Litovel k řadě ve výroku uvedených pozemků a též i k pozemku 103/4 v k.ú. Kadeřín. Poté, co si žalobci vypořádali dohodou podílové spoluvlastnictví stali se spoluvlastníky v této věci žalovaní. Žalobce fyzicky předal pozemky žalovaným 8. 3. 2012. Následně, pak z podnětu Katastrálního úřadu Olomouc, katastrální pracoviště Olomouc vydal okresní soud opravné usnesení 23.4.2014, kterým opravil výrok II. rozsudku ze dne 16.11.2010 tak, že vypustil z tohoto výroku p.č. 103/4 k.ú. Kadeřín, k této ve výroku III. byla žaloba zamítnuta. Proti opravnému usnesení nebylo podáno odvolání a opravné usnesení nabylo právní moci 14. 5. 2014. Následně, pak žalovaní usilovali o zvrácení závěrů opravného usnesení tím, že navrhli opravu opravného usnesení tak, že p.č. 103/4 nebude z odstavce 2 rozsudku vypuštěna. Návrh byl zamítnut, usnesení potvrzeno odvolacím soudem, dovolání odmítnuto, ústavní stížnost odmítnuta. K výzvě žalobce, pak žalovaní vydali pozemek p.č. 103/4 dne 25.1.2018. Do té doby na pozemku hospodařili, těžili, prodávali dřevo, ač od právní moci opravného usnesení, která nastala dne 14. 5. 2014, věděli, že nejsou vlastníky předmětné parcely. Další jejich kroky učiněné ve snaze zvrátit opravné usnesení k jinému závěru nevedli. Žalobce si nechal zpracovat znalecký posudek, který vyčíslil výši bezdůvodného obohacení částkou 2 273 384 Kč za období od 1. 4. 2015 do 31. 12. 2017, když vyhodnotil náklady v pěstební činnosti částkou 193 733,80 Kč, v těžební činnosti 1 388 589 Kč, výnosy z prodaného dřeva 4 388 970 Kč. Jediná obrana žalovaných byla ta, že opravné usnesení bylo vydáno v rozporu se zjištěným skutkovým stavem, nemělo být vydáno, pozemek p.č. 103/4

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

v k.ú. Kadeřín byl původně vydán žalovaným, poté co k němu bylo určeno jejich vlastnické právo. Žádali soud v tomto řízení, aby dal podnět předsedovi senátu 22C 101/2003 k vydání nového opravného usnesení. K výši bezdůvodného obohacení se nevyjadřovali s tím, že nárok neuznávají, k bezdůvodnému obohacení nedošlo. Soud tak uzavírá, že žalovaní se bezdůvodně obohatili, když od právní moci opravného usnesení věděli, že nejsou vlastníky pozemku p.č. 103/4 v k.ú. Kadeřín a přesto na něm hospodařili, těžili, prodávali dřevo a výše bezdůvodného obohacení za dobu do 31. 12. 2017 byla jednoznačně prokázána znaleckým posudkem. Soud tak žalobě plně vyhověl, včetně příslušenství pohledávky, kterým jsou ve smyslu ust. § 1970 občanského zákoníku úroky z prodlení.

22. Žalobci, který byl ve věci plně úspěšný byly mu přiznány náklady řízení v souladu s ust. § 142 a 142a o.s.ř. tyto náklady řízení, představují uhrazený soudní poplatek 114 270 Kč. Dále náklady za zaplacený znalecký posudek ve výši 5 300 Kč a náklady právního zastoupení dle vyhlášky č. 177/ 1996 Sb., 7 úkonů právní služby, a to příprava a převzetí zastoupení, předžalobní upomínka, sepsání žaloby, vyjádření k replice žalovaných ze dne 19.7.2018, 3 x účast u jednání před soudem dne 25. 7. 2018, 23. 7. 2019, 23. 9. 2019, vždy á 17 420 Kč bez DPH, tj. 121 940 Kč bez DPH. Dále 7 x 300 Kč režijní paušál tj. 2 100 Kč. Další náklady, pak představují náhradu hotových nákladů advokáta za cestu dne 23. 7. 2019 k procesnímu soudu Praha- Olomouc a zpět, osobním automobilem Volkswagen Passat Variant, registrační značka 5AD 7789, 2 krát 282 km, tj. 564 km při průměrné spotřebě motorové nafty 7,3 litrů na 100 km a vyhláškové ceně nafty 33,60 Kč za 1 litr, tj. 1 383,40 Kč a náhrady za používání silniční motorových vozidel při pracovních cestách ve výši 4,10 Kč na 1 km, tj. 2 312,40 Kč, tj. celkem částka 3 695,80 Kč bez DPH. Dále náhrada hotových výdajů advokáta za cestu k soudnímu jednání dne 23.9.2019 Praha- Olomouc a zpět osobním automobilem Volkswagen Passat Variant, registrační značka 5AD 7789, 2 krát 282 km, tj. 564 km při průměrné spotřebě motorové nafty 7,3 litrů na 100 km a vyhláškové ceně nafty 33,60 Kč za 1 litr, tj. 1 383,40 Kč. Dále náhrada za používání silniční motorových vozidel při pracovních cestách ve výši 4,10 Kč za 1 km, tj. 2 312,40 Kč, celkem 3 695,80 Kč. Dále náhrada za promeškaný čas dle ust. § 14 odst. 3 advokátního tarifu za cestu 2 krát Praha- Olomouc a zpět, celkem 12 x 14 započatých půlhodin promeškaného času, tj. 28 x 100, tj. 2 800 Kč. DPH, pak představuje částku 29 301, 60 Kč.

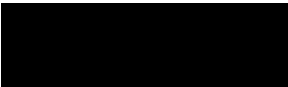
Poučení:

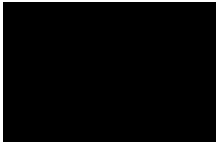
Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu Ostrava, prostřednictvím Okresního soudu v Olomouci. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaní povinnosti uložené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Olomouc 3 října 2019

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17.08.2020 a vykonatelnosti dne 21.08.2020.
Přípojení doložky provedla Věra Dýčková dne 02.09.2020.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu [redacted] a soudkyně [redacted] ve věci

žalobkyně: **Lesy České republiky, s. p.**, IČO 42196451
sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Nový Hradec Králové
zastoupená advokátem [redacted]
sídlem Revoluční 1003/3, 110 00 Praha 1 - Staré Město

proti
žalovaným:

1. **obec Bouzov**, IČO 00298719
sídlem Bouzov 2, 783 25 Bouzov
2. **obec Hvozd**, IČO 00288306
sídlem Hvozd, 798 55 Hvozd
3. **obec Ludmírov**, IČO 00288446
sídlem Ludmírov, 798 55 Ludmírov
4. **obec Luká**, IČO 00299171
sídlem Luká 80, 783 24 Slavětín

všechny zastoupeny advokátem [redacted]
sídlem Riegrova 397/11, 779 00 Olomouc

o **zaplacení částky 2.273.384 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 3. 10. 2019, č. j. 19 C 105/2018-146,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje**.

II. Žalovaní **jsou povinni** zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně na nákladech odvolacího řízení částku 117.075 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám [redacted] advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalovaným povinnost zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně částku 2.273.384 Kč se specifikovaným úrokem z prodlení ve lhůtě tří dnů (výrok I.). Dále jim uložil povinnost nahradit žalobkyni společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 283.103,20 Kč ve lhůtě tří dnů (výrok II.).
2. Proti shora uvedenému rozsudku v zákonem stanovené lhůtě podali žalovaní odvolání s následujícími argumenty. Žalobkyně se domáhá zaplacení uvedené částky z titulu jí tvrzeného bezdůvodného obohacení, které obce měly údajně získat z prodeje dříví vytěženého na pozemku parcela č. 103/4 – lesní pozemek v k. ú. Kadeřín – obec Bouzov. Tento předmětný pozemek nabyly obce do svého vlastnictví v režimu ustanovení § 132 odst. 1 obč. zák., a to dnem 28. 6. 2002, jakožto dnem nabytí účinnosti zákona č. 277/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb. Ve smyslu uvedeného ustanovení § 132 odst. 1 obč. zák. tak došlo k nabytí spoluvlastnických práv obcí k předmětnému pozemku na základě tam vymezené „jiné právní skutečnosti stanovené zákonem“, tedy přímo ze zákona v režimu uvedeného v ustanovení § 2 zákona č. 172/1991 Sb., aniž by k tomuto přechodu spoluvlastnických práv obcí k předmětnému pozemku bylo zapotřebí vydání jakéhokoliv rozhodnutí státního orgánu. V důsledku obstrukcí účelově vyvolaných žalobkyní nebylo možné v dané době docílit smírnou cestou zápisu spoluvlastnických práv obcí k předmětnému pozemku do katastru nemovitostí formou souhlasného prohlášení, a bylo tak tedy nutno se domáhat potvrzení těchto spoluvlastnických práv v řízení soudním, jehož výsledkem bylo jednoznačné potvrzení přechodu spoluvlastnických práv obcí k předmětnému pozemku v režimu restitučního zákona, k čemuž došlo ve vztahu k osobě žalobkyně dnem 24. 1. 2012, jakožto dnem nabytí právní moci výroku II. rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 11. 2010, č. j. 22 C 101/2003-742 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 24. 11. 2011, č. j. 69 Co 247/2011-836. Uvedeným dnem 24. 1. 2012 nedošlo k založení spoluvlastnických práv obcí k předmětnému pozemku „rozhodnutím státního orgánu“ ve smyslu ustanovení § 132 odst. 1 obč. zák., nýbrž k úřednímu potvrzení existence těchto spoluvlastnických práv obcí k předmětnému pozemku, jakožto práv vzniklých přímo ze zákona na základě „jiných skutečností stanovených zákonem“ ve smyslu téhož zákonného ustanovení co by *lex generalis* ve spojení s ustanovením § 2b restitučního zákona č. 172/1991 Sb. Spoluvlastnické právo obcí k předmětnému pozemku takto jednou ze zákona vzniklé bylo příslušným meritorním nalézacím rozsudkem pouze potvrzeno, nikoliv však založeno ve smyslu ustanovení § 132 odst. 1 obč. zák. Na základě výroku II. označeného meritorního rozsudku předala žalobkyně předmětný pozemek fyzicky obcím, a to na základě písemného protokolu ze dne 8. 3. 2012, čímž žalobkyně potvrdila existenci ze zákona vzniklých spoluvlastnických práv obcí k tomuto předmětnému pozemku. Pokojný stav vzniklý přímo ze zákona a mající plnou oporu v dokazování provedeném v průběhu soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 22 C 101/2003, trval po dobu dva a čtvrt roku až do dne 23. 4. 2014, kdy Okresní soud v Olomouci v pravomocně ukončené věci vydal pouze na základě upozornění katastrálního úřadu, bez jakéhokoliv návrhu účastníků, opravné usnesení, jímž v naprostém rozporu, zcela nepodloženě a naprosto chybně „opravil“ shora označený meritorní rozsudek tak, že údaj o předmětném pozemku vyňal z výroku II. tohoto meritorního nalézacího rozsudku, ačkoliv ve vztahu k tomuto předmětnému pozemku byl tento výrok věcně i právně správný a plně podložený, a namísto toho tento údaj o předmětném pozemku v příkrém rozporu s dokazováním provedeným ve věci ponechal ve výroku III. předmětného rozsudku (ve kterémžto výroku III. byl v důsledku zjevné chyby předsedy senátu tento předmětný pozemek chybně duplicitně uveden v příkrém rozporu s dokazováním ve věci, aniž by si takovéto chyby povšiml sám nebo dokonce Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, jakožto odvolací soud v řízení u něj vedeném pod sp. zn. 69 Co 247/2011). Za situace, kdy obce nedopatřením opomenuly podat v zákonem stanovené lhůtě odvolání proti tomuto zjevně vadnému a právně i věcně nepodloženému opravnému

usnesení, podaly obce dne 1. 7. 2015 oprávněně v režimu ustanovení § 164 o. s. ř. návrh na vydání nového opravného rozhodnutí. V příkrém rozporu s ustanovením § 164 o. s. ř. však Okresní soud v Olomouci usnesením ze dne 14. 9. 2015, č. j. 22 C 101/2003-969 odmítl návrh obcí na vydání opravného usnesení a tímto způsobem přenesl odpovědnost za vadnost, právní i věcnou nepodloženost svého předmětného opravného usnesení na obce. Odůvodnění zamítavého rozhodnutí s tím, proč údajně nelze vyhovět procesnímu návrhu obcí ze dne 1. 7. 2015 na opravu zjevné chyby meritorního nalézacího rozsudku pak bohužel v rozporu s ústavním pořádkem převzali v odvolacím řízení Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci ve svém rozsudku ze dne 29. 10. 2015, č. j. 69 Co 363/2015-983 a též Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 13. 12. 2016, č. j. 26 Cdo 1918/2016-1025. Odvolatelé poukazovali na dikci ustanovení § 164 o. s. ř., z níž vyplývají povinnosti předsedovi senátu „opravit“ a je tedy vždy povinen opravu kdykoliv bez jakéhokoliv časového omezení i bez návrhu provést. Této své povinnosti se předseda senátu nemůže právně relevantním způsobem zprostit odkazem na to, že ve věci bylo vydáno pravomocné opravné usnesení. V této souvislosti odvolatelé poukazovali na vzájemnou provázanost citovaného ustanovení ve vztahu k právnímu řádu České republiky a Listině základních práv a svobod. Zdůraznili, že vlastnické právo se podle § 614 obč. zák. nikdy nepromlčuje a jako takové vždy požívá bez jakéhokoliv časového omezení soudní ochrany, prvoinstanční soud se uvedenými skutečnostmi potřebným způsobem nezabýval a vycházel z pouhého formálního zjišťování spoluvlastnických práv k předmětnému pozemku a své zjištění založil pouze na aktuálním výpisu z katastru nemovitostí, přestože jeho údaje mají pouze evidenční charakter. Tím se soud dopustil právního formalismu při posuzování a hodnocení dané právní věci a přes objektivně existující navržené důkazy je odmítl uznat a rozhodnutí ve věci založil na jeho údajné neexistenci. Z těchto důvodů odvolatelé navrhovali, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil soudu prvního stupně k novému projednání s pokynem, aby provedl navržený důkaz spočívající ve čtení úplného obsahu soudního spisu zn. 22 C 101/2003 a aby inicioval a navrhl příslušnému předsedovi senátu ve věci vedené u soudu pod sp. zn. 22 C 101/2003, aby v režimu ustanovení § 164 o. s. ř. vydal nové opravné usnesení k nápravě věcných nesprávností meritorního nalézacího rozsudku zapříčiněné vadným opravným usnesením ze dne 23. 4. 2014.

3. Žalobkyně v písemném vyjádření k odvolání žalovaných odkázala na jejich obsírnou argumentaci týkající se jiného soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 22 C 101/2003. I pokud by toto jiné řízení jakkoli s aktuálním řízením souviselo, jedná se o řízení samostatné a pravomocně ukončené, žalobkyně odkazuje na ustanovení § 159a odst. 4 o. s. ř. Jakákoli argumentace postavená na nesprávnosti závěrů soudu v jiném řízení tak nemůže obstát a žalobkyně je přesvědčena, že ve vztahu k těmto žalovaným tvrzeným skutečnostem platí překážka věci rozhodnuté, jak judikoval Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 33 Cdo 768/2011. Žalobkyně dále upozornila na to, že pro posouzení, zda je dána překážka věci pravomocně rozhodnuté, není významné, jak byl soudem skutek, který byl předmětem původního řízení, posouzen po právní stránce. Překážka věci pravomocně rozhodnuté je dána i tehdy, jestliže skutek byl soudem posouzen po právní stránce nesprávně nebo neúplně. Žalovaní se nepřipustně domáhají nového přezkumu již existujícího rozhodnutí soudu v jiném řízení, a to sice v řízení o určovací žalobě, v rámci kterého bylo rozhodnuto pravomocně o existenci práva žalobkyně. Navíc se v tomto případě zjevně jedná o stejnou věc, jak vyplývá z judikatury NS ČR a jejího výkladu k pojmu „stejná věc“. Pokud by pak soud věc projednal, bylo by toto řízení stíženo zmatečností dle ustanovení § 229 odst. 2 písm. b) o. s. ř. Žalovaní se mohli domáhat změny rozhodnutí soudu v jiném řízení řádnými opravnými prostředky, samotné odvolání žalovaných vyvolává dojem, že se jedná o odvolání proti rozhodnutí vydaném v řízení před soudem prvního stupně pod sp. zn. 22 C 101/2003, nikoliv o odvolání v tomto řízení. Skutečnost, že žalovaní nepodali v zákonem stanovené lhůtě odvolání proti opravnému usnesení nelze v žádném případě přičítat k tíži žalobkyně. Soud prvního stupně zcela správně uzavřel, že vlastnictví k předmětným pozemkům je vyřešeno a dokazování tedy nebude probíhat ve vztahu

k němu, tj. k předmětnému pozemku. Žalobkyně se vyjadřovala i k návrhu žalovaných k provedení důkazu úplným spisem okresního soudu pod sp. zn. 22 C 101/2003 a argumentovala tím, že tento návrh není v souladu s procesními předpisy, resp. relevantní judikaturou s odkazem na rozsudek NS ČR sp. zn. 30 Cdo 1653/2009. Žalobkyně opakovaně poukazovala na to, že žalovaní navrhovali soudu prvního stupně procesní postup jak formálně právně nesprávný a nevhodný, ale vzhledem k výše uvedeným skutečnostem zejména ke skutečnosti existence překážky věci rozhodnuté, též směřující ke zjišťování skutečností v tuto chvíli již zcela nerelevantních. Žalobkyně navrhovala, aby rozhodnutí okresního soudu bylo jako věcně správné potvrzeno.

4. Žalovaní na vyjádření žalobkyně reagovali replikou ze dne 4. 5. 2020 ve vztahu k výkladu procesního institutu překážky věci pravomocně rozhodnuté, který vedle tohoto specifického procesního institutu zakotvuje též uloženou povinnost předsedovi senátu opravit kdykoliv, i bez návrhu veškeré chyby v psaní a počtech, jakož i jiné věcné nesprávnosti ve smyslu ustanovení § 164 o. s. ř. Předmětný meritorní nalézací rozsudek č. j. 22 C 101/2003-742 ze dne 16. 11. 2010, který ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 69 Co 247/2011-836 ze dne 24. 11. 2011 nabyl ve svém výroku II. právní moci v konečných důsledcích dne 5. 4. 2011 a ve svých výrocích I. a III. pak téhož dne, vždy vytvářel a vytváří obcím nikdy nezpochybňovanou, a proto žalobkyní nadbytečně subjektivně komentovanou, překážku res iudicatae. Shora označený meritorní nalézací rozsudek ve spojení s opravným usnesením ze dne 23. 4. 2014 nemá a nikdy ani nemůže mít žádný právně relevantní vliv na nezbytnost řádného a včasného plnění zákonem uložené povinnosti vydat kdykoli i bez návrhu z úřední povinnosti nové opravné usnesení ve smyslu ustanovení § 164 o. s. ř. V této souvislosti žalovaní prokázali nezbytnost vydání nového opravného usnesení na základě předložených listinných důkazů, a proto na svém procesním stanovisku na zrušení rozhodnutí okresního soudu a dalšího postupu v odvolání uvedeném odkazují.
5. Žalobkyně v replice ze dne 5. 6. 2020 se vyjadřuje k argumentům překážky věci rozhodnuté dle popisu odvolatelů s tím, že žalovaní mohou podat návrh na vydání nového opravného usnesení pouze v řízení pod sp. zn. 22 C 101/2003 a nemohou se dožadovat vydání opravného usnesení k rozsudku č. j. 22 C 101/2003-742 v tomto řízení a soud ani o vydání takového opravného usnesení v tomto řízení rozhodnout nemůže. V tomto řízení jsou naopak tvrzení žalovaných ohledně nesprávnosti opravného usnesení irelevantní, vlastnické právo k předmětnému pozemku je postaveno najisto a žaloba, kterou bylo zahájeno probíhající řízení žalobkyní, svou povahou není žalobou určovací, ale žalobou na plnění, a otázky vlastnického práva, navíc již pravomocně vyřešené, tak nejsou předmětem tohoto řízení.
6. Po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno včas a osobami k tomuto úkonu oprávněnými, přezkoumal krajský soud napadený rozsudek v celém jeho rozsahu, v režimu neúplně apelace s důrazem na uplatněné odvolací důvody, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206, § 212 a § 212a o. s. ř.) a po provedení odvolacího řízení dospívá k závěru, že odvolání důvodné není.
7. Skutková zjištění, která okresní soud učinil z důkazů, které účastníci k prokázání svých tvrzení navrhli, jsou správná a tato skutková zjištění a skutkové závěry z nich vyvozené odvolací soud přebírá a pro stručnost na ně odkazuje a dále rozvíjí.
8. Žalobce vykonává právo hospodaření k pozemku p. č. 103/4 v k. ú. Kadeřín, obec Bouzov, který je zapsán na LV 46, jeho vlastnické právo bylo potvrzeno pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 11. 2010, č. j. 22 C 101/2003-742, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 24. 11. 2011, č. j. 69 Co 247/2011-836 a ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 23. 4. 2014, č. j. 22 C 101/2003-931. O určení vlastnického práva k pozemku p. č. 103/4 v k. ú. Kadeřín bylo nejdříve rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 11. 2010, č. j. 22 C 101/2003-742, ve znění

rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 24. 11. 2011, č. j. 69 Co 247/2011-836, a to ve prospěch žalovaných (mající v té době postavení žalobců) a dne 8. 3. 2012 byl obcím předmětný pozemek Lesy České republiky předán. Z podnětu Katastrálního úřadu ze dne 19. 11. 2013 k odstranění duplicity ve vztahu k pozemku p. č. 103/4 v k. ú. Kadeřín vydal Okresní soud v Olomouci dne 23. 4. 2014 pod č. j. 22 C 101/2003-931 opravné usnesení, kterým opravil výrok II. rozsudku ze dne 16. 11. 2010 tak, že z něj uvedenou parcelu vypustil a ponechal ji uvedenou ve výroku III., kterým byl nárok žalobců (obcí) na určení vlastnictví k tam uvedeným pozemkům zamítnut. Proti opravnému usnesení nebylo podáno odvolání a toto rozhodnutí nabylo právní moci 14. 5. 2014. Dne 1. 7. 2015 podaly obce návrh na vydání nového opravného usnesení, který byl usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne 14. 9. 2015, č. j. 22 C 101/2003-969 odmítnut a verdikt byl potvrzen rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 29. 10. 2015, č. j. 69 Co 363/2015-983 a proti němu obcí podané dovolání bylo odmítnuto usnesením NS ČR ze dne 13. 12. 2016, č. j. 26 Cdo 1918/2016-1025. Obce se snažili zvrátit účinky pravomocného rozhodnutí v dalším řízení o určení vlastnického práva k předmětnému pozemku p. č. 103/4, řízení o této žalobě bylo rozhodnutím Okresního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2017, č. j. 28 C 128/2017-48 zastaveno a Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodnutím ze dne 30. 10. 2017, č. j. 69 Co 564/2017-65 toto rozhodnutí potvrdil z důvodů překážky věci pravomocně rozhodnuté a uzavřel, že usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 23. 4. 2014, č. j. 22 C 101/2003-931, kterým byl opraven rozsudek okresního soudu je pravomocné a bezpochyby závazné jak pro účastníky, tak pro soud. Tento závěr obce nezvrátili podaným dovoláním, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 5. 2018, č. j. 26 Cdo 764/2018-106 odmítnuto, neboť dovolatelé doplnili údaje o tom, čeho se domáhají a o tom, v čem spatřují splnění předpokladů přípustnosti dovolání, opožděně. Žalovaní předali žalobkyni uvedený pozemek 25. 1. 2018.

9. Z hlediska žalobou uplatněného nároku se odvolací soud zcela ztotožňuje se závěry okresního soudu o tom, že žalobkyně, o jejímž vlastnictví k předmětnému pozemku nelze mít jakoukoliv pochybnost s ohledem na pravomocná a závazná rozhodnutí vydaná v řízení o určení vlastnictví, se po žalovaných vydání bezdůvodného obohacení domáhá zcela po právu, neboť žalované obce na předmětném pozemku hospodařily, braly z něj užitky, a to bez právního důvodu (§ 2991 o. z.). V období od 1. 4. 2015 do 31. 12. 2017 při hospodaření na lesním pozemku p. č. 103/4 prováděly činnosti, které jsou shrnuty v důkazu předloženém žalobkyní, znaleckém posudku [redacted] ze dne 11. 3. 2018, ze kterého plyne že náklady v pěstební činnosti byly stanoveny částkou 193.733,80 Kč, v těžební činnosti částkou 1.388.589 Kč a výnosy z prodaného dříví byly ohodnoceny částkou 4.388.970 Kč. Zisk jako rozdíl mezi výnosem a náklady byl stanoven částkou 2.806.647,20 Kč a po odečtení daně ze zisku právnických osob v příslušném období výše bezdůvodného obohacení představuje částku 2.273.384 Kč, kterou jsou žalovaní povinni uhradit, a to spolu se zákonným úrokem z prodlení (§ 1970 o. z.), ve výši stanovené vládním nařízením č. 142/94 Sb. v platném znění, od 29. 3. 2018 v návaznosti na výzvu žalovaným doručenu dne 19. 3. 2020.
10. Nemohou obstát odvolací námitky žalovaných, kteří navzdory všem shora rekapitulovaným pravomocným rozhodnutím se opětovně domáhají vydání nového opravného usnesení podle § 164 o. s. ř. a nového přezkumu již existujícího rozhodnutí soudu vydaném v jiném řízení, a to v řízení o určovací žalobě, kterou bylo rozhodnuto pravomocně o existenci práva žalobkyně k pozemku p. č. 103/4 v k. ú. Kadeřín. Jak uzavřel Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 13. 12. 2016, č. j. 26 Cdo 1918/2016-1025, je nepřijatelné, aby soud postupem dle § 164 o. s. ř. měnil obsah výroku rozhodnutí a jediným procesním způsobem obrany účastníka je možnost podat odvolání proti opravnému usnesení, kteroužto žalovaní (tehdy v postavení žalobců) nevyužili.

11. S ohledem na výše uvedené závěry tak krajský soud rozsudek okresního soudu potvrdil dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný, a to včetně výroku o náhradě nákladů řízení, o kterých okresní soud rozhodl správně dle § 142 odst. 1 o. s. ř., když též správně určil výši těchto nákladů.
12. O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení rozhodl krajský soud dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., když plně úspěšné žalobkyni náleží právo na náhradu účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení ve výši 117.075 Kč, představující odměnu za pět úkonů (vyjádření k odvolání, replika k vyjádření žalovaných ze dne 5. 6. 2020 a ze dne 29. 6. 2020, účast u odvolacího jednání dne 9. 6. 2020 a 30. 6. 2020), tj. 5x 17.420 Kč, 5x RP po 300 Kč cestovné na trase Praha – Olomouc a zpět k jednáním 5. 6. 2020 a 30. 6. 2020, celkem 564 km x 2 osobním vozidlem s průměrnou spotřebou 7,3 l motorové nafty na 100 km za cenu 31,80 Kč/l, při základní sazbě 4,20 Kč, celkem 95.956 Kč, náhrady za promeškaný čas 800 Kč, celkem 96.756 Kč a po navýšení o 21% DPH ve výši 20.319 Kč se jedná o náklady v celkové výši 117.075 Kč, které soud uložil zaplatit žalovaným ve lhůtě třídenní k rukám zástupce žalobkyně. Zástupcem žalobkyně účtovaný úkon za doplnění náležitostí znaleckého posudku považuje krajský soud za neúčelně vynaložený, neboť předkladatelem tohoto důkazu byla sama žalobkyně a pokud její důkaz neměl zákonné náležitosti, nelze za jejich doplnění požadovat náklady.

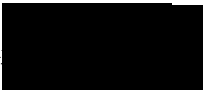
Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Olomouci k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Proti výroku II. **není** dovolání samostatně přípustné.

Olomouc 30. června 2020

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17.08.2020, ve výroku II. vykonatelnosti dne 21.08.2020. Připojení doložky provedla Jana Zemánková dne 27.08.2020.